

*Finns du någonstans, som vågar ta hand om mitt hjärta?
Finns du som orkar och lyssnar till minnen och smärta?
Lyssnar du helt eller dömer du mig efter skenet?
Tror du på mig eller menar att jag är problemet?*

*Var inte rädd, jag väntat på dig hela tiden.
Här hos mig hittar du äntligen värme och friden.
Kom hit så bär jag ditt hjärta så långt du behöver.
Tar dig i famnen och smeker dig tills allt är över.*

*Käraste du, så nära du är och förtrogen.
Sårbar du med, och ändå så modig och mogen.
Låt oss bli ett, varandra det största vi äger,
Våga oss ut på gemensamma okända vägar.*

Zeinab Berglund, 2021